

РЕШЕНИЕ

№ 39616

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 29.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7527** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 2 във вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището в България (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Л. А. М., гражданин на Сирийска арабска република, [дата на раждане] в [населено място], ЛНЧ [ЕГН], депозирана чрез пълномощник – адв. Т. Л., САК срещу Решение № 46-Х/30.06.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила, вх. № КП-04-3920/11.06.2025 г. до производство за предоставяне на закрила поради липса на нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че е постановено в противоречие с материално правни разпоредби, в нарушение на защитените права от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, а и на основния принцип, регламентиран и в националното законодателство – забрана за връщане (чл. 4, ал. 3 от ЗУБ). Изложени са аргументи за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила – липса на фактическа и правна обоснованост, формално възпроизваждане на информация от представената справка от Дирекция «Международна дейност» на ДАБ - МС за обществено политическата и икономическа обстановка в Сирийска арабска република, без да са събрани допълнителни доказателства относно обстановката на сигурност в района, от който произхожда кандидатът за закрила. Твърди се и противоречие на оспореното решение с целта на закона. С тези съображения е мотивирано

искането за отмяна на решението на интервюиращия орган и връщане на преписката със задължителни указания за разглеждане на последващата молба за закрила в производство по общия ред.

В съдебното заседание жалбоподателят лично, със съдействието на преводач от арабски език и процесуалният си представител – адв. Л. поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Позицията се на решение на АССГ по адм. дело 4388/2025 г., което сочат като относимо към конкретиката на настоящия казус.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт П. оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна, доколкото сочените от жалбоподателя обстоятелства, с които е мотивирана последващата молба за закрила, не са нови и са били предмет на обсъждане в проведеното административно и съдебно производство по първоначално подадената молба за закрила. Позицията се на информацията в представената актуална справка за обществено политическото и икономическо положение в държавата по произход, предоставяната международна помощ и подкрепа към м. юли 2025 г.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град въз основа на приложените към делото доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

С Решение № 1779 от 17.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС (л. 91 – л. 95) по молба за закрила вх. № 3773 от 26.09.2024 г. по описа на РПЦ – Х., подадена от Л. А. М. [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С. (л. 142 – л. 143) е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано по съдебен ред и е оставено в сила, с влязло в сила на 30.04.2025 г. съдебно решение № 3604 от 10.04.2025 г. по административно дело 559/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково, III състав (л. 46 – л. 55 и л. 61 - 68).

На 11.06.2025 г. с вх. № КП–04-3920 (л. 31 – л. 32) е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила, която е обоснована с влошената обстановка на сигурност в държавата по произход и опасения за застрашеност и реален риск от тежки посегателства спрямо личността на кандидата за закрила Л. М..

С обжалваното Решение № 46Х от 30.06.2025 г. (л. 11 – л. 13), позовавайки се на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според която производство за предоставяне на закрила не се образува когато чужденец е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, административният орган е приел, че последващата молба на сирийския гражданин Л. А. М. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Позицията се на липсата на представени писмени доказателства в подкрепа на твърденията на кандидата за закрила след надлежното му уведомяване със Съобщение рег. № УП-34821 от 17.06.2025 г. (л. 37), както и на мотивите, с които е била обоснована първоначално подадената молба за закрила – причини от личен и икономически характер. Обсъдени са и относимите към бежанската му история факти и обстоятелства, заявени при проведеното интервю в производството по първоначално подадената молба за закрила – липса на упражнено насилие и отправяни заплахи, основани на религия, раса, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, с оглед категорично отречената политическа ангажираност и проблеми с официалните власти в държавата по произход, включително задържане, съдене, осъждане. Анализирани са и информацията в приложената към

преписката актуална справка за обществено политическата ситуация в държавата по произход, изготвена от Дирекция «Международна дейност» при ДАБ – МС – вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г. (л. 24 – л. 27) и е направен извод, че е налице положителна промяна, а не влошаване на общото положение и политическата обстановка, включително и на средата на сигурност в Сирийска арабска република. Поставен е акцент върху трайния и устойчив характер на констатираното подобрене на цялостната ситуация в множество сфери, включително на отпадналото задължение на сирийския гражданин за задължителна военна служба, именно в резултат на промяната в управлението на страната и обявената амнистия на военнотзадължените лица.

Липсата на посочени нови факти и не представянето на нови доказателства, относими към основанията, визирани в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, са дали основание на административния орган да направи извод, че подадената последваща молба е недопустима и не следва да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на жалбоподателя на 09.07.2025 г. в присъствието на преводач.

Страните не спорят по така описаните релевантни за правния спор факти, които дават основание за следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7-дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от пълномощник на адресата на обжалваното решение, с което се засягат лични права и законни интереси на чуждия гражданин.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното Решение е издадено от компетентен административен орган – младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], определен със Заповед № РД05-284 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ – МС за интервюиращ орган, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ (л. 28), в съответствие с предоставените му правомощия, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ЗУБ. Отговаря на изискванията за форма и съдържание, и е постановено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Разпоредбите на чл. 76а и чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ лимитират правомощията на административния орган при проверката за допустимост на последваща молба за закрила до съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ – наличие на „нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход.“ на молителя. Ограничени са възможностите за събиране на информация – анализират се единствено представените писмени документи към молбата, без да се провежда интервю с чужденеца.

Преценката дали посочените основания в молбата за закрила представляват „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изисква от интервюиращия орган да бъдат съпоставени обстоятелствата, с които е била обоснована предходната молба за закрила. В този аспект, мотивите на оспореното решение се позовават и на резултата от проведеното административно и съдебно производство по първоначално подадената молба за закрила приключило с влязлото в сила на 30.04.2025 г. съдебно решение № 3604 от 10.04.2025 г. по административно дело 559/2025 г. по описа на Административен съд – Хасково, III състав, с което е оставено в сила решение № 1779/17.02.2025 г. на председателя на ДАБ – МС за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС последваща молба за закрила е недопустима „когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови документи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС“.

Според тълкуването, дадено с решения на СЕС по дело C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17 целта на изброяването в чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС е да смекчи задължението на компетентната държава-членка при разглеждане на последваща молба за закрила и да определи случаите, при които такава молба се счита за недопустима.

Към настоящата втора по ред молба за закрила, депозирана от жалбоподателя Л. А. М. не са представени доказателства, а са изложени твърдения, които с основание са оценени от административния орган като позоваване на общоизвестни факти, несъдържащи „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

В § 44 и § 45 на Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. по дело C-021/19 е прието, че „...всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи, съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент...“. СЕС е посочил, че „...съответната държава членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена.“

В настоящия казус, не са налице такива „нови елементи и факти“, както правилно е посочено и в мотивите на оспореното решение. В последващата молба жалбоподателят дори не е изложил твърдения какво би било индивидуалното влияние лично спрямо него на твърденията за влошената обстановка на сигурност.

В този аспект, законосъобразно интервюиращият орган е анализирал данните и от приложената към преписката актуална справка за политическата и икономическата обстановка в С., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС – вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г. Изводът за настъпили положителни промени с траен и устойчив характер и значително подобряване на цялостната ситуация в страната по произход във всички области на обществено политическия, социалния и икономически живот, включително и в средата на сигурност в района, в който е живял жалбоподателят, които не предпоставят релевантни факти за допускане до разглеждане на последващата молба на Л. А. М. е обоснован и законосъобразен, и съответства и на представената в съдебното производство актуална справка към 21.07.2025 г. (л. 157 – л. 163).

В актуалната към 21.07.2025 г. справка, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, е посочено, че след като на 08.12.2024 г. Б. А. напуска страната, а впоследствие получава убежище в Русия, на 29.01.2025 г. А. ал Ш., който ръководи С. след падането на режима на А., е назначен за временен президент. Конституцията от 2012 г. е суспендирана, а парламентът е разпуснат. На 09.12.2024 г. администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили, ръководена от „Х. Т. ал Ш.“ е обявила амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при управлението на Б. А., включително и за резервистите. На 17.12.2024 г. А. ал Ш. е обявил, че всички бунтовнически фракции ще бъдат разпуснати и интегрирани в рамките на Министерството на отбраната, а на 18.02.2025 г. сирийските демократични сили са се съгласили да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. На 02.03.2025 г. съгласно изявление на сирийското президентство новата власт е обявила сформирание на седемчленен комитет за

изготвяне на конституционна карта за управление на прехода към демокрация. Тече процес на възстановяване на работата на всички държавни институции.

На 13.03.2025 г. временният сирийски президент е подписал конституционна декларация, която обхваща петгодишен преходен период, а специалният пратеник на ООН за С. е приветствал предприетите действия към възстановяване на върховенството на закона и е отбелязал, че това развитие потенциално запълва важен правен вакуум. По време на преходния период президентът ще разполага с цялата изпълнителна власт, като е предвидено само едно изключително правомощие – да обявява извънредно положение. Ново Народно събрание ще носи пълната отговорност за законодателството, като две трети от членовете му ще са назначени от комисия, избрана от президента, а една трета ще бъдат посочени от самия президент.

На 13 май 2025 г. американският президент Д. Т. е заявил, че ще отмени всички наложени санкции спрямо С. по молба на престолонаследника на С. А., което значително би улеснило работещите в С. хуманитарни организации, улеснявайки достъпа до чуждестранни инвестиции в периода на възстановяване на страната. На 04 юни 2025 г. турският министър на отбраната е заявил, че в обозримо бъдеще присъствието на турски военни на сирийска територия няма да бъде намалено, но Турция ще продължи да обучава и съветва сирийските сили за сигурност и да предоставя подкрепа за възстановяването и улесняването на завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт.

Отразени са данни от бюлетина на ВКБООН от 26.06.2025 г., според които около 628 029 души са се върнали в С. от началото на м. декември 2024 г., а от началото на 2024 г. техният брой е общо 988 869 души. Посочено е, че до 26.06.2025 г. – 1 513 861 вътрешно разселени лица са се върнали по домовете си, като огромното предизвикателство пред тях е липсата на работни места, основни услуги и недостатъчна хуманитарна помощ.

ВКБООН продължава да играе ключова роля в подкрепа на разселените и завърналите се в С. като им осигурява достъп до основни услуги и защита. На ключови гранични контролно – пропускателни пунктове ВКБООН поддържа постоянно присъствие, за да наблюдава тенденциите за завръщане и предоставяне на решаваща помощ – информация за наличните услуги в съответната дестинация към която са се насочили лицата, улесняване на комуникацията, предоставяне на вода и хранителни продукти от първа необходимост, достъп до интернет. Посочено е, че в периода 18 – 26 юни 2025 г. ВКБООН е предоставил транспортна помощ на 321 семейства, завърнали се през ключови контролно пропускателни пунктове, като са предоставени комплекти с основни хуманитарни материали на 3 101 семейства, по – голямата част от които – 15 328 души новопристигнали бежанци и вътрешно разселени лица. В същия период 998 семейства – 4 184 души са получили парична помощ за завръщане и реинтеграция, с което общият брой на семействата получили подобна помощ към 24 юни достига до 1 737 семейства или общо 7 194 души.

В този период – на 19 юни 2025 г. В. комитет на С. за избори на Народно събрание е изразил намерение да създаде Народно събрание в рамките на следващите 90 дни. На 20 юни Ф. съвет на Швейцария издава решение за отмяна на наложените на С. икономически санкции, считано за положителна стъпка в интерес на сирийския народ. Почти непосредствено след това, Европейската комисия е обявила ангажимент за осигуряване на около 2,5 милиарда евро за подкрепа на С. през 2025 г. и 2026 г. за подпомагане на процесите на социално икономическо възстановяване на страната. През м. април 2025 г. са проведени срещи с представители на Международния валутен фонд и Световната банка с участието и на представители на ООН, които са насочени към определяне на мерки за възстановяване на помощта към С. посредством предоставяне на кредити, грантове и техническа помощ на стойност над 1,3 милиарда долара в

рамките на 3 години. Наред с това С. А. и Катар са постигнали споразумение за поемане на част от външния дълг на С. към Световната банка. Преходната администрация е премахнала задължителната военна служба, освен в ситуация на национално извънредно положение като се цели преструктурирането на сирийската армия в армия на доброволци, насърчавани за участие за осигуряване сигурността единствено по границите на страната. Посочено е и че новата сирийска армия се състои главно от членове на „Х. Т. ал Ш.“ и други съюзнически въоръжени групировки, а не от наборници без военен опит.

В контекста на тази информация, отразените данни за продължаващата нестабилност и сражения в отделни области на територията на страната, не дават основание за различен от направения извод в мотивите на оспореното решение за устойчиви промени в положителна посока и липса на релевиращи нови факти и обстоятелства в последващата молба на кандидата за закрила, относими към визираните в чл. 8, ал. 1 и ал. 4 и в чл. 9 от ЗУБ.

Данните в представената актуална справка за положението в страната обуславят категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораздащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на жалбоподателя ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в района, в който е живял. Несигурното положение в отделни райони на страната е резултат на инцидентни прояви, които не могат да бъдат определени като отговарящи на критерия за безогледно насилие, създаващо сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си в държавата по произход жалбоподателят ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут, по смисъла на чл. 9 от ЗУБ.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ интервюиращият орган е анализирал данните относими към твърденията на жалбоподателя в последващата му молба от 11.06.2025 г. и е формирал обоснован и съответен на изискванията на закона извод, че същите не представляват нови обстоятелства и нямат отношение към личното му положение на кандидат за закрила, включително не сочат промяна в актуалната политическа обстановка в държавата по произход, която да предпоставя разглеждане на молбата в ново производство за предоставяне на международна закрила.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. М., гражданин на Сирийска арабска република, [дата на раждане] в [населено място], ЛНЧ [ЕГН], депозирана чрез пълномощник – адв. Т. Л., САК срещу Решение № 46-Х/30.06.2025 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила, вх. № КП-04-3920/11.06.2025 г. до производство за предоставяне на закрила поради липса на нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:

